

MOTHERSHIP

"KUNST NAAR KLANTEN BRENGEN, DAT IS ONS VAK."

Mothership is een 'kunstproducent'. Het jonge bedrijf slaat een brug tussen kunstenaars en klanten. Niet simpelweg als matchmaker, maar door bij de gehele productie betrokken te blijven. Eigenlijk net als in de filmwereld, waar de regisseur de kunstenaar is en de producer zorgt dat er gedraaid kan worden en dat de film zijn weg naar de bios vindt. Jeroen Everaert begon als trapverkoper, werd kunstenaar en combineert nu beide talenten in Mothership. Als zijn CV nog niet uitlegt wat de toegevoegde waarde van zijn onderneming is, dan doen zijn aansprekende projecten dat wel.

"Toen ik jong was wilde ik naar de kunst-academie, maar in plaats daarvan ging ik trouwen en ik vond dat je als getrouwde man moest werken. Omdat ik enorm kon lullen, ging ik de verkoop in: ladders en steigers. Dat werd een groot succes en al snel werd ik directeur van een nieuw op te zetten bedrijf in torenkranen. Toen vroeg een vriendin: 'Is dit wel wat je wilt?' En ik dacht: 'Nee, ik wil kunstenaar worden'. Ik heb toen de hele zomer lang de kunstacademie gebeld - waar natuurlijk niemand opnam want het was vakantie! - om me aan te melden voor de avondopleiding. Toen ze eindelijk open gingen, reed ik er naar toe met een aanhangwagen vol werk, want ik wilde deze kans niet missen. Men kon wel lachen om deze

overdaad aan enthousiasme. Ik werd aangenomen. Vier jaar later had ik, langs een verkorte route, mijn diploma. Ik heb toen meteen een vervangende directeur gezocht, ontslag genomen en mijn huis in Dordrecht verkocht. Ik ging in Rotterdam wonen: kunst maken."

En dat beviel?

"Nee. Ik ging dood. Het werken zelf ging wel goed, ik kwam ermee in de gekste tv-programma's. Maar ik miste mensen om me heen. Toen kwam ik Boris van Berkum tegen die net een jaar bezig was met MAMA Showroom, maar dat dreigde mis te gaan. Ik ben mee gaan doen en in zes jaar bouwden we het uit tot wat het nu is. Dat deed ik tot drieënhalf jaar geleden. Toen was de chemie tussen ons op en begon ik met Mothership: als kunstproducent."

Wat doe je als 'kunstproducent'?

"Ja, dat moet ik vaak uitleggen want je krijgt dan als reactie: 'Een kunstenaar produceert toch zelf zijn kunst?' Maar je moet de vergelijking leggen met film, daar scheidt de producer de voorwaarden voor het creatieve product. Dus wij zoeken opdrachten voor kunstenaars of kunstenaars vragen ons om ondersteuning bij hun werk. Daarbij nemen wij de verantwoordelijkheid voor de uitvoering of exploitatie."

Een bedrijf dat een kunstwerk voor zijn kantoor wil hebben, kan jullie bellen?

"Ja, dan gaan wij met hen praten en op grond van hun wensen presenteren we een aantal kunstenaars waarvan we denken dat die aan de vraag kunnen voldoen."

Maar andersom kan dus ook? Een kunstenaar heeft de opdracht, kunst voor een kantoor, en vraagt jullie om de uitvoering ervan te regelen.

"Precies, dan halen wij er een geschikte aannemer bij en verzorgen al het regelwerk. Ik zeg maar zo: er is maar één Arno (bijvoorbeeld Arno Coenen, kunstenaar) maar er zijn talloze Jeroenen (regelaar). Dus de uren van Arno zijn veel kostbaarder. Hij kan zich beter richten op nog meer inhoud dan tijd verliezen aan productiezaken."

THE FLYING GRASS CARPET (HUNK-DESIGN EN IDEDDY)

Een vliegend tapijt gemaakt van allerlei kleuren kunstgras. 28 juni - 30 september, Galerie op de Rotte, Rotterdam. 15 augustus - 17 september, Schouwburgplein, Rotterdam.

HAND IN HAND KAMERADEN (ARNO COENEN)

"Ter gelegenheid van Rotterdam Sportjaar 2005 maakte Arno Coenen dit mozaiek van meer dan 6 meter breed met Dirk Kuyt in de hoofdrol. Dat hebben we al jaren uitgeleend aan Feyenoord. En nu krijgen we daar als dank een opdracht voor terug."

"SOMS WERK JE GRATIS MEE, OMDAT JE HET WERK NAAR THE NEXT LEVEL WIL BRENGEN."

Maar er moet wel geld binnenkomen want er staan mensen op de loonlijst?

"Ja, we werken nu met vijf man in vaste dienst plus twee freelancers. Allemaal zeer gestructureerde regelneven die echt wat kunnen. Monique, Natascha, Joost en Mathijs zijn echte producenten waarbij de een meer inhoudelijk op kunst zit en de ander meer op marketing. En dan hebben we Jasper, onze digitale man die 3D-presentaties voor ons maakt en onze website onderhoudt."

Ik ken jullie van de Brandgrens. Hoe is dat gegaan?

"Dat was een project in het kader van het architectuurjaar in 2007. Het idee om iets met de brandgrens te doen, had Emanuel Kneepkens al eens gelanceerd. Ik vond het architectuurjaar een goede aanleiding om daar nu echt eens wat mee te doen, omdat het bombardement de veroorzaker is van de nieuwe Rotterdamse architectuur. Ik had daar een kunstenaar bij bedacht, Francis Alys die veel met vuurwerk werkt, maar hij kon niet.

Dit is het gunstige geval. De kunstenaar heeft teveel werk. Maar wat als hij te weinig werk heeft? Kan hij dan ook met een idee bij Mothership aankloppen?

"Ja, en wij zullen dan eerlijk zeggen of wij er iets mee kunnen. Want we zijn wel een commercieel bedrijf. Voor iemand met een portfolio vol prachtige aquarellen hebben wij geen klanten. Maar er kloppen ook mensen aan met werk waar je zo enthousiast van wordt dat je meteen rond gaat bellen. En vaak lukt het dan om er een opdrachtgever bij te vinden. Maar er zijn ook projecten die alleen maar geld kosten. Maar die doen we dan toch, omdat ze ons publiciteit opleveren of omdat we zo een bepaald idee naar 'the next level' kunnen brengen."

Toen heb ik een ander benaderd maar die kon de schaalgrootte niet aan. Maar intussen hadden wij het idee eigenlijk al wel verkocht. Toen bedacht ik dat we de grens met 128 naar boven gerichte lichtkanonnen konden markeren, en dat hebben we toen gedaan. En kregen we daar onlangs de Innovatieprijs voor, van de stichting Nationale Evenementsprijzen."

Daarom staat jouw naam hier bij als conceptmaker en bij andere projecten niet. Dus deze werkwijze is meer uitzondering dan regel?

"Ja, normaal bedenkt de kunstenaar wat er gebeurt en als er geen kunstenaar is, dan gaat het niet door. Maar dit moest doorgaan. Er werd op gerekend."

Hoe vind je het creatieve klimaat van Rotterdam?

"Rotterdam is een hele leuke stad voor creatieven. De lijntjes naar opdrachtgevers en de gemeente zijn kort en iedereen is heel behulpzaam. Misschien heeft dat te maken met het underdoggevoel van Rotterdam en de strijd om aandacht die we voeren met onze grote broer Amsterdam. Maar daardoor gaat alles wel sneller en krachtiger. Om kunst te verkopen moet je niet hier zitten, daarvoor is het Amsterdamse klimaat veel beter. Maar om het te maken, zit je hier beter. De mogelijkheden zijn groter, ook omdat de stad nog niet af is. Ik adviseer elke kunstenaar om Rotterdam als basis te nemen maar om wel verder te kijken dan de stad of de regio. Richt je blik op heel Nederland en naar de hele wereld. Daar kun je ook opdrachten halen. Zeker nu met internet, je kunt je werk overal laten zien."

Je zit in DS25, een verzamel pand van creatieve bedrijven, naast Creative Cube in de Delftsestraat, vlakbij het Centraal Station en Weena. Hoe kwam je daar terecht?

"Zoals al eerder, via de gemeente. In de MAMA-tijd had Barend Zuurmond ons in opdracht van de gemeente aan het Ontwikkelingsbedrijf (OBR) gekoppeld. Zij hielpen ons aan kantoorruimte in het oude IMAX theater. En nu vroeg OBR ons, via SKAR (Stichting Kunst Accommodatie Rotterdam), om met Mothership in DS25 te gaan zitten, als magneet voor creatieve bedrijven. Dat zijn vooral filmbedrijven geworden. Daar werken we niet echt mee samen, maar we lopen wel regelmatig bij elkaar binnen."

KROONLUCHTER MACHINEGEWEER (HANS VAN BENTEM)

"Onder de naam 'Rock and Royal' verkopen we kroonluchters en mozaïeken van Hans van Bentem en mozaïeken van Arno Coenen, zoals deze kroonluchter in de vorm van een M16 machinegeweer die op een beurs in Miami heeft gehangen."

OEROL FESTIVAL 2007: SHELL STATION IN ZEE (MELLE SMETS)

"Oerol had al een paar keer gevraagd of ik daar geen kunst kon exposeren. Maar er was nooit geld. Toen kwam Melle Smets naar me toe met het idee om een tankstation te bouwen in zee. Dat vond ik echt iets voor Oerol. Met minimale middelen hebben we dat toen gerealiseerd. Ik kreeg een hotelovernachting als gage."

BENNIE JOLINK IN BIERKRATTEN (ARNO COENEN)

"Een kunstenaar wilde een portret maken van Bennie Jolink van Normaal. Dat is helemaal door boerenjongens in elkaar gezet met bierkratten. Wij zorgden dat dit met een veilige constructie gebeurde."

Wat is je ambitie met Mothership?

"Vooraan blijven lopen en een voorbeeld zijn voor anderen. En veel naar het buitenland gaan met werk en daar kunstenaars presenteren. Verder willen we kunst graag uit het gesloten wereldje halen van musea en mensen die ervoor geleerd hebben. Dus dan moet je kunst naar de mensen toe gaan brengen. Op straat en op festivals. En kunst brengen die enigszins toegankelijk is. We kennen allemaal de 'rebuskunst' waarbij je moet zien te achterhalen wat de kunstenaar ermee bedoelt. Die kunst verdient zeker een plaats, maar daarmee bereik je geen groot publiek. Slechts 1% van de mensen gaat naar een kunstbeurs, dus 99% niet. Daarom gaan wij naar de miljonairsbeurs, en misschien ook wel naar een bouwbeurs of wat dan ook. Mijn opdracht is in elk geval nog steeds dezelfde als in mijn eerste baan: nieuwe klanten vinden!"

